

mer mig, at den Slags ſupplerende Bemærkninger, ſom det ærede Mindretal her kommer med i ſin Betænkning, nemlig, at Baſſø, der tidligere har været Urtekræmmer i Slagelse, er ſulleret for et Par Aar ſiden med en Dividende af under 20 pCt. og er ſaa pekuniært reduceret, at man i Slagelse neppe antager om ham, at han kunde eller vilde betale et Væddemaal paa 10 Kr. end ſige paa 50 Kr. Den Slags Meddeleſer, hentedede fra den private Erfaringskreds, ere ikke paa deres Plads i et ſaadant Akttykke, bør ikke komme frem for Folkethinget, og allermindſt har man Ret til at fremdrage det ligeoverfor, hvad der foreligger aktmæssig konſtateret ved optagne retslige Forhør. Naar der endelig i Slutningen af dette Supplement ſiges af det ærede Mindretal, at det bør fremhæves, „at Tauber ſenere inden Forhørens Slutning tilſkrev Sættedommeren et Brev, hvori han nævnte 3 Mænd, der havde udtalt ſig paa lignende Maade til Lømmermester C. A. Hansen og Stomager Madsen, men at Ingen af diſe blev, da de ſenere kom i Forhør, adſpurgt derom, ligesom Brevet et heller ſes at være fremlagt under Forhørene“, ſaa gjælder det herom, hvad jeg tidligere har ſagt om noget lignende, at det er Noget, ſom ligger udenfor Forhørene, hvorom Udbraget intet kunde indeholde, og ſom ſlet ikke kunde tillægges nogen Tiltro i Sammenligning med den, der bør tillægges det, der er fremkommet under Forhørene. — Jeg antager, at dette maa være tilſtrækkeligt til at give Oplyſning om, med hvor stor Joie det ærede Mindretal har bebrejdet det paagjældende Udbrag, at det ikke var fuldstændigt, og at det var tilſpidſet mod Tauber. Om dette Udbrag har været ſtiftet til at give en Fremſtilling af Hovedanerne mod Valget, ja, derom kunne Meningerne være delte. Det kommer ganſke an paa, hvad man forſtaar ved: „ſtiftet til“. Fremſtillingen er udbraget af Forhørene og er holdt ganſke objektivt. Det er udarbejdet for at tjene til Vellebdning: ſørſt for mig ſelv, dernæſt for mine Kolleger i Udvalget og endelig for Folkethinget; men netop fordi jeg ſøgte at vinde et beſtemt, poſitivt Grundlag at ſtaa paa, er der Intet af ſubjektivt Indhold, men det er Alt holdt objektivt, og Forklaringerne ere gjengivne, hvor der ſaa Vægt derpaa, med de Paagjældendes egne Ord; der er navnlig ikke undgaaet Noget ſomhelſt, ſom kunde tale imod det ſtedfundne Valg, idet det iſølge det Diemeb, hvori det er udarbejdet, vilde have været henſigtsfrivdigt at bære ſig ſaaledes ad. Derved det ærede Mindretal mener, at en Fremſtilling, der ſkal være ſtiftet til at belyſe Hovedanerne ved Valget, ſkal være affattet paa en anden Maade, ſan jeg forſtaa det. Jeg vilde ikke give en ſarvet Fremſtilling. Derimod vil det ſtildels fremgaa af, hvad jeg har anført, at de ſupplerende Bemærkninger, ſom det ærede Mindretal har knyt-

tet til Udbraget, maatte kunne ſiges at være ſtiftede til at give en Fremſtilling i den Forſtand, ſom det maatte er Meningen, at det ſkal tages. Forſaavidt man har villet ſøge at give en Fremſtilling, der ikke blot ſkulde give, hvad der ſtaar i Forhørene, men tillige fremkalde et viſt Indtryk hos Læſerne, ſaa kan det maatte være henſigtsmæssigt at bære ſig ad, ſom det ærede Mindretal har gjort. Jeg indrømmer, at det er ikke den Vej, ſom jeg er gaaet. Hvorledes Mindretallets Fremſtilling er, viſer ſig endnu tydeligere, naar man kommer til Slutningen, hvor det udtaler ſig om Reſultatet af Forhørene. Der ſiger det ærede Mindretal: „Reſultatet af Forhøret har ſormentlig været, ikke blot at Taubers Klage i alt væſentligt er beſunden rigtig.“ Jeg maa tillade mig at paaftaa, at Reſultatet af Forhøret har været, ſom Enhver vil kunne overbevise ſig om, der vil gjøre ſig den Uleilighed at gennemlæſe Forhørene eller det af mig udarbejdede Udbrag, og ſom det ogſaa er indrømmet af Ordſpøreren for Majoriteten, at det har viſt ſig, at Taubers Klage i alle mulige væſentlige Henſeender var urigtig og blottet for Grunde, at alle de Hjemmelſmænd, han har paaberaabt ſig ere bristede, og ikke blot det, at de ere bristede, men meget ofte have de erklæret, at de ikke vilde være Hjemmelſmænd og endog tilkjendegivet det for Paagjældende, men det hjalp ikke, de ſkulde alligevel paaberaabes ſom Hjemmelſmænd. (Berg: Det er ſket i eet Tilfælde!) I eet Tilfælde? Nei, det er Tilfældet i et Par Tilfælde. Det hedder dernæſt, at det fremdeles er oplyſt, at der har fundet Pengebetaling Sted til en Del af de Vælgere, der have ſtemt paa Dahl. Dette er en Udtalelſe, ſom det forekommer mig, at det ærede Mindretal burde have betænkt ſig Noget paa at ſætte ind i ſin Betænkning, thi det er en Udtalelſe, ſom ſaa ſaaere ſet vil kunne give Anledning til en Miſforſtaeſe, ſom jeg antager det længt fra ligger i Mindretallets Henſigt at give Anledning til. Enhver, der læſer denne Mindretallets Udtalelſe maa jo antage, at der har fundet en Pengebetaling Sted, ſom har haft en miſlig Karakter, men Forhørene have fuldstændig godtgjort, at det ikke er Tilfældet. Der var i Klagen udfattet en Sigteſe om, at der ſkulde have fundet Valgbestikkelse Sted fra en naangiven Mands Side i Slagelse, nemlig Groſſerer Schou. Det er oplyſt, at det Eneſte, der ligger til Grund for denne Sigteſe, er det, at Groſſerer Schou, efter at Valget havde fundet Sted, har givet til en Mand, der beklagede ſig til ham over, at han ingen Penge havde, og ſom tidligere havde været i hans Tjeneste, en Krone, for at han kunde komme hjem, uden at han ſpurgte ham, hvem han havde ſtemt paa. Det er det eneſte Faktum, der foreligger i den Retning. Derimod er det ganſke viſt oplyſt, ſom ogſaa den